

NAUCZYCIEL EWANGELII

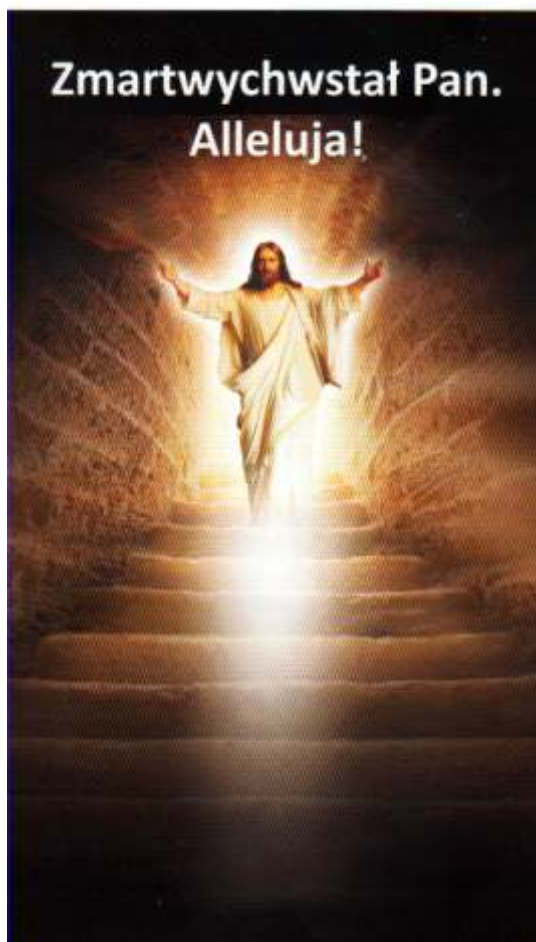
PISMO PARAFII W. ANTONIEGO W TORUNIU

Nr 4 (351) ROK XXIII 30 IV 2017

KWIECIE

gazetka dla wszystkich parafian

Zmartwychwstał Pan.
Alleluja!

MSZE WI TE

niedzielne i wiececzne:

7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 12⁰⁰, 13³⁰, 18⁰⁰

na Barbarce: 13⁰⁰

w Domu Pomocy Społecznej: 11⁰⁰

w wi ta znieione:

7⁰⁰, 9⁰⁰, 17⁰⁰, 18⁰⁰

w dni powszednie:

7⁰⁰, 8³⁰, 18⁰⁰.

KANCELARIA PARAFIALNA

poniedziaek - pi tek

9⁰⁰ - 10⁰⁰ oraz 16⁰⁰ - 18⁰⁰

sobota 9⁰⁰ - 10⁰⁰

PORADNIA DLA NARZECZONYCH I MAŁ E STW:

ka dy wtorek godz. 18:00

PORADNIA RODZINNA:

ka dy wtorek godz. 15:00 - 20:00

tel: 605 638 203 Regina Zieli ska

BIBLIOTEKA PARAFIALNA:

roda od 16⁰⁰ do 18⁰⁰

Telefony:

Parafia: 56 610-22-40

kancelaria: 56 610-22-41

ks. proboszcz: 56 610-22-42

ksi a wikariusze:

ks. Łukasz Wa ko: 56 610-22-46

ks. Mariusz Ciesielski: 56 610-22-45

ks. Jakub Maciejko: 56 610-22-44

Rezydent:

ks. Mariusz Wojnowski 56 610-22-43

Drodzy Parafianie

W tym roku nasza parafia wchodzi w swoje 80 lat swojego istnienia. Została powołana do życia dekretem ówczesnego biskupa chełmińskiego Stanisława Wojciecha Okoniewskiego z dnia 1 kwietnia 1937 roku, a jej pierwszym proboszczem został mianowany ks. Stanisław Dzienisz, zamordowany w Dachau w czasie II wojny światowej. W tym numerze rozpoczynamy druk opracowania naszego diakona Waldemara Rozyńskowskiego o początkach naszej parafialnej wspólnoty, analizując pozostałe historyczne dokumenty. To również kolejna już rocznica Powstania Kościoła i Ołtarza. Te wspomnienia tradycyjnie pragniemy uczcić w czasie naszego parafialnego odpustu 13 czerwca.

Za nami pierwsze bardzo szybko mijające miesiące nowego roku. W styczniu odwiedzili my ok. 3000 rodzin w ramach wizyt duszpasterskich, przeżyliśmy my Wielki Post, którego najważniejszymi wydarzeniami są zawsze rekolekcje, które wygłosił ks. Łukasz Skarżyński proboszcz nowopowstałej parafii pw. św. Andrzeja na tzw. Jarze. Odbędzie się także 13 Droga Krzyżowa ulicami naszej parafii, która zgromadziła tłumy wiernych. W czasie Wielkiego Postu grupa kilkudziesięciu osób każdego dnia odprawiała drogę krzyżową z krzyżem, który potem w Wielki Piątek i Wielką Sobotę adorowało wielu parafian. Dla młodzieży odbyło się interesujące spotkanie ze znanym muzykiem Darkiem Malejonkiem. Rozpocznijmy także kolejne parafialne inwestycje. Po latach uciążliwego remontu przeszła nasza wietlica Antoninek, w której każdego dnia wsparcie otrzymuje grupa dzieci. Dobiega także wyposażeń całkiem nowego pomieszczenia na biuro parafialne, które będzie znacznie przestronniejsze, z wyciszonymi drzwiami. Planujemy przyjmowanie interesantów w tym miejscu jeszcze w maju br. Do kościoła zostały zamówione ławki z oparciami i klęcznikami, które zastąpią te wolnostojące przy konfesjonale i ołtarzu św. Ojca Pio. Przybędzie w ten sposób kilkadziesiąt nowych, wygodnych miejsc siedzących. Trwa wykonywanie piaskowego krzyża relikwiarzowego, który powinien zostać poświęcony 13 czerwca. Znajdzie w nim relikwie polskich wiernych. Dzięki życzliwości Prymasa Polski otrzymaliśmy my relikwie św. Wojciecha, Głównego Patrona Polski. W sobotę 22 kwietnia delegacja naszej parafii odebrała te relikwie w czasie uroczystości w Gnieźnie.

Serdecznie dziękujemy wszystkim naszym Parafianom, którzy modlitwą, pracą i ofiarami wspierają wszystkie nasze duszpasterskie i ekonomiczne inwestycje.

Ks. Wojciech Miszewski
proboszcz

POCZ TKI PARAFII NA WRZOSACH (I)

Przynale no parafialna obecnego obszaru duszpasterskiego na Wrzosach zmieniła si na pewno w 1831 roku. Dla przedmie toru skich oraz okolicznych wsi erygowano wtedy parafi przy dawnym ko ciele franciszka skim, którego patronk była Naj wi tsza Maryja Panna. W granicach nowej parafii znalazły si zarówno obecne Wrzosy, jak i Barbarka. Taka sytuacja trwała do 1937 roku.

O rodek duszpasterski na Wrzosach

Tak wyglądała terytoryum-
kościół św. Antoniego do
roku 1953.

Ci gły wzrost liczby mieszka ców Wrzosów oraz znaczna odległo do ko ciół parafialnego poło onego w centrum Torunia sprawiły, e powoli kiełkowała my l zało enia w tym miejscu samodzielnego o rodka duszpasterskiego. Wi ce decyzje zapadły w okresie mi dzywojennym. Dnia 25 marca 1937 roku ordynariusz chełmi ski ks. biskup Stanisław Wojciech Okoniewski wydał dekret w sprawie utworzenia nowej placówki duszpasterskiej na przedmie ciach Torunia na Wrzosach. Oto jego tre :

Od dawna odczuwano potrzebę odrębnej placówki duszpasterskiej we Wrzosach z powodu zbyt wielkiej odległości tego terenu od kościoła parafialnego N.P. Marii w Toruniu. Potrzeba ta stała się wprost pieką, od kiedy w Wrzosach powstało osiedle rozwijające się niezmiernie szybko. To też Pan Wojewoda Pomorski oświadczył gotowość wydatnego poparcia budowy dla tego ośrodka. Stąd wysłuchawszy, kogo wysłucha należało, tworzy niniejszym od dnia 1 kwietnia b.r. samodzielnie kurację we Wrzosach, włączając z parafii N.P. Marii w Toruniu i przydzielając jej osobnego duszpasterza. Należy do niej Wrzosy wieś oraz osiedle i leśnictwo Barbarka. Granicę jej stanowi na południe i zachód tor kolejowy Toruń - Mokre Unieście a do przebiegu drogi od szosy Toruń - Unieście do Barbarki. W dalszym ciągu tworzy granicę cały teren leśnictwa Barbarka. Na wschód biegnie granica szosy Toruń - Chełm a a do granicy parafii wierzyńskiej, która jest zarazem północną granicą kuracji.

Udotowanie parafii czyni na parafii macierzystej t.j. N.P. Marii w Toruniu. Kuracja posiada odrębną Radę parafialną. Duszpasterz mieszka b.dzie do czasu wybudowania plebanii i kościoła w Barbarce.

Na pierwszego kuratusa samodzielnego ośrodku duszpasterskiego na Wrzosach został powołany z dniem 1 kwietnia 1937 roku ks. Leon Dzieńsz. Pełnił on dotychczas obowiązki wikariusza w Grudziądzu. Dekret w sprawie utworzenia kuracji został wysłany z Pelplina na ręce ks. Dzieńszy dnia 3 kwietnia 1937 roku.

Nie jest znany osobny dokument zmieniający kurację na parafię. Na podstawie przywoływanych w niniejszej pracy dokumentów źródłowych widzimy, że niemal od początku używano w odniesieniu do kuracji terminu parafia, natomiast posługujący w niej kapłan nazywany jest najczęściej proboszczem. W okresie po II wojnie światowej zaprzestano w ogóle używania terminów kuracja i kuratus, stosując powszechnie nazwy parafia oraz proboszcz.

Pierwsze miesiące istnienia ośrodku duszpasterskiego nie były łatwe. Świadczy o tym dobitnie list ks. biskupa Stanisława Okoniewskiego do ks. Dzieńszy. Dnia 2 czerwca 1937 roku ordynariusz diecezji postanowił: *Ze względu na zbyt szczupłe dochody pobierane przez WX Kuratusa z kościoła macierzystego N. Marii P. w Toruniu wyznaczam mu od 1 czerwca 1937 miesięcznej zapomogi w ilości 50 zł.*

Nie był to odosobniony przykład pamięci ze strony ordynariusza o nowopowstałej parafii. Zachował się także list ks. biskupa Okoniewskiego z dnia 24 grudnia 1937 roku, w którym zapraszał ks. Leona do Pelplina na dzień 27 grudnia. Celem wizyty miało być odebranie dla parafii kielicha oraz monstrancji.

Ks. Leon Dzieńsz i nowa wspólnota duszpasterska stanili przede wszystkim wobec potrzeby pobudowania kościoła oraz plebanii. Wymagało to znacznych inwestycji, a w związku z tym zaplanowania różnych działań. Aby podległe regularne duszpasterstwo trzeba było pozyskać tymczasowe pomieszczenie. W związku z tym dnia 15 listopada 1937 roku ks. Dzieńsz zawarł umowę dzierżawy lokalu z N. Szczecińskimi. Oto jej treść:

Umowa. Pomiędzy parafią rzym-katol. w Wrzosach a prawnikiem właścicielką nieruchomości, składającej się z restauracji, sali i roli, zawarto dnia 15-go listopada 1937 r. następujące umowy :

1. Pani N. Szczecińska zam. w Wrzosach po porozumieniu się z matką swoją oraz z rodzicami swoimi oddaje w dzierżawę parafii rzym-katol. w Wrzosach salę do wybudowania projektowanego kościoła w Wrzosach.

2. W wypadku sprzedaży, darowizny lub zamiany nieruchomości przez prawnego właściciela, czasookres dzierżawy wynosić będzie najmniej jeden rok od zawarcia i podpisania umowy.

3. Czynsz dzierżawy na cały czasookres dzierżawy stanowi koszty odnowienia sali na wewnątrz.

4. Odnowienie sali przeprowadza parafia rzym-katol. w Wrzosach w własnym zakresie i według własnego upodobania. Odnowienie sali polega na malowaniu sufitu, ścian i okien oraz ich okitowaniu.

5. Sala może być używana tylko dla celów kościelnych parafii Wrzosy.

6. Parafia rzym-katol. w Wrzosach obowiązuje się przegrodzi ogród płotem, aby usprawnić (ułatwi) dostęp do sali i aby ludzie nie wchodzili do części ogrodu, położonej poza wejściem do sali.

7. Kluczami dysponuje miejscowy duszpasterz.

8. Po upływie dzierżawy oddaje parafia salę w stanie takim, w jakim wtedy będzie.

Do końca 1937 roku wybrano patrona przyszłego kościoła. W tej sprawie zachował się list ordynariusza diecezji do ks. Dzieńszyskiego oraz jego odpowiedź. Biskup Stanisław Wojciech Okoniewski pisał w liście datowanym na 1 grudnia 1937 roku: *Wzywam X. Kuratusa, aby mi doniósł odwrotnie, pod jakim wezwaniem po wińcony jest tamtejszy kościół. Jeżeli nie ma*

patrona kościoła, może być wybrana jako kościółowi jako patrona w Antoniego.

U dołu listu odpowiedź sw. umiścił ks. Dzieńszyski: *Jak najuprzejmie donoszę, że dnia 30 XI b.r. wysłałem pocztówkę do ks. Kapelana donosząc, że kościół jeszcze w Wrzosach nie ma, a dla mającego się budować podał, jak Jego Ekscelencja Najprzewielebniejszy Ksiądz Ordynariusz w piśmie z dnia 1 XII b.r. zaznaczył w Antoniego jako patrona kościoła.*

Nie znamy bliżej motywów wskazania takiego właściciela nie patrona. Z powyższego tekstu wynika, że był to wybór ks. Leona Dzieńszyskiego. Potwierdził go w swoisty sposób ks. biskup.

FATIMA W YCIU W. JANA PAWŁA II (IV)

13 maja 2000 beatyfikacja Franciszka i Hiacynty

Nadszedł jak e oczekiwany moment. Wielka rado z ogłoszenia nowych beatyfikowanych, obecno Siostry Łucji, która przybyła na uroczysto i homilia Jana Pawła II. Słowa jakie wówczas padły, nie pozostawiły adnych w tpliwo ci, i Jan Paweł II całym sercem pragn ł wypełni Apel Maryi, ale równie , e to Niebo wła nie Jego wybrało do tej misji.

Usłyszeli my wówczas z ust Jana Pawła II: „Tutaj, w Fatimie, gdzie zostały zapowiedziane czasy udr ki, Matka Bo a domagała si modlitwy i pokuty, a eby je skróci , pragn dzisiaj podzi kowa Niebu za sił wiadectwa, która si wyraziła w yciu tych wszystkich ludzi [wiadków wiary XX wieku przyp. autora] . I pragn raz jeszcze wysławi dobro Pana wobec mnie, kiedy po ci kim ciosie owego 13 maja 1981 r. zostałem ocalony od mierci. Wyra am moj wdzi czno tak e błogosławionej Hiacyncie za ofiary i modlitwy zło one w intencji Ojca wi tego, którego wielkie cierpienia ogl dała w swej wizji. [...] Wysławiam Ci . Ojcze, e objawiłe te rzeczy prostaczkom. Pochwała Chrystusa przyjmuje dzisiaj uroczyst form beatyfikacji pastuszków Franciszka i Hiacynty. [...] Ko ciół chce przez ten obrz d postawi na wiecznikach te dwa płomyki, które Bóg zapalił, aby przy wiecały ludzko ci w jej ciemnych i niespokojnych godzinach”.

26 czerwca 2000 ujawnienie III cz ci tajemnicy fatimskiej

Po beatyfikacji cały wiat trwał w oczekiwaniu na ujawnienie „fatimskiego sekretu”, tzn. trzeciej cz ci tajemnicy fatimskiej, co zostało zapowiedziane przez kard. A. Sodano ju w czasie beatyfikacji fatimskich pastuszków. Nie sprawdziły si adne katastroficzne spekulacje i przewidywania. Tre „sekretu” była wielkim zaskoczeniem dla wszystkich szukaj cych sensacji. Jednak po raz kolejny, w centrum fatimskiego przesłania, znalazła si posta Ojca wi tego. Kard. J. Ratzinger wówczas wyja nił: „W obrazie uci liwego wchodzenia na szczyt góry mo na z pewno ci dostrzec jednoczesne odwołanie do ró nych papie y, którzy poczynaj c od Piusa X a do obecnego Papie a mieli udział w cierpieniach swojego stulecia i starali si i przez nie drog wiod c ku krzy owi. W wizji równie Papie zostaje zabity na drodze m czenników. Czy Ojciec wi ty, kiedy po zamachu z 13 maja 1981 r. polecił przynie sobie tekst trzeciej «tajemnicy», mógł nie rozpozna w nim własnego przeznaczenia? Tamtego dnia znalazł si bardzo blisko granicy mierci”. Zamach na Jana Pawła II i ujawnienie tajemnicy fatimskiej przyczyniły si do tego, e wiat mógł usłysze pełne nadziei słowa: „Fakt, i «macierzy ska dło » zmieniła bieg miercionego pocisku, jest tylko jeszcze jednym dowodem na to, e nie istnieje nieodwołalne przeznaczenie, e wiara i modlitwa to pot ne siły, które mog oddziaływa na histori , i e ostatecznie modlitwa okazuje si pot niejsza od pocisków, a wiara od dywizji”.

8 pa dziernika 2000 zawierzenie Kościoła Matce Bożej

Trwał Rok Jubileuszowy. Na prośbę Ojca wi tego figura Matki Bożej Fatimskiej zostaje sprowadzona na niedzielę 8 pa dziernika, na Msze wi t zwi zan z Jubileuszem Biskupów. Ojciec wi ty mówił: „Ufni w Jej macierzy sk opiek , na zako czenie jutrzejszej liturgii eucharystycznej odmówimy kolegialnie Akt Zawierzenia Niepokalanemu Sercu Maryi.” Nieprzypadkowo akt oddania Matce Bożej nowego tyśi ciecia Jan Paweł II zwi zał z Eucharysti . Przecie jest ona miejscem najpeńniejszej obecno ci Boga w wiecie! Tam, gdzie sprawuje si Eucharysti , tam niebo spotyka si z ziemi , a nasze modlitwy zanoszone do Boga s w szczególnie sposób wysłuchiwane. Mo e dlatego najwa niejszym elementem nabo e stwa pierwszych sobót jest wła nie Eucharystia. Sama Matka Bo a nazwała je „Komuni wi t wynagradzaj ca w pierwsze soboty”.

11 lutego 2005 list do siostry Łucji

W dniu 11 lutego w 13. Mi dzynarodowy Dzie Chorego Jan Paweł II napisał list do Siostry Łucji od Jezusa i Niepokalanego Serca Maryi, w którym yczył by prze ywała chwile cierpienia i ofiary w duchu Paschy, która w j zyku biblijnym oznacza „przej cie”. Siostra Łucja zmarła, w dniu 13 lutego 2005 roku; w ostatnich godzinach spokojnego ga ni cia mówiła: „Serce Jezusa, Niepokalane Serce Maryi. Z Franciszkiem i Hiacynt i Ojcem wi tym idziemy, idziemy, idziemy...”. Była godzina 17.25 - czas, w którym, miał miejsce zamach na Jana Pawła II w 1981r.

2 kwietnia 2005 dzie „przej cia do Domu Ojca”

Ten dzie to była pierwsza sobota miesi ca. Od momentu zrozumienia roli fatimskiego or dzia w dniu zamachu w 1981 r. pierwsza sobota stała si umiłowanym dniem Papie a. Od tamtego czasu Jan Paweł II mógł powtarza za Siostr Łucj : „Co do mnie, musz wyzna , e nigdy nie czułem si tak szcz liwym, jak wtedy gdy przychodzi pierwsza sobota”. Mo e dlatego, e wówczas wypełniało si Jego oddanie do ko ca Maryi. Przecie Siostra Łucja pisała: „Czy nie jest prawd , e najwi kszym naszym szcz cciem jest by całym dla Jezusa i Maryi, i kocha Ich, Ich wył cznie, bezwarunkowo?”. Tak, dla Jana Pawła II ka da pierwsza sobota była dniem szcz liwym, dniem bycia całym dla Jezusa i Jego Matki.

Ka da pierwsza sobota była jednocze nie okazj dla Papie a do zastanawiania si nad tym, co jeszcze mo e uczyni , aby rozpowszechni na wiecie nabo e stwo do Niepokalanego Serca. Ojciec wi ty dobrze wiedział, e jest to ostatnie, niewypełnione danie Matki Bożej Fatimskiej, e ci y na Nim jeszcze jedno posłannictwo. Przecie Matka Bo a powiedziała w Fatimie o Jego zadaniu: po wi cieniu Rosji i upowszechnieniu nabo e stwa pierwszych sobót. Ta pierwsza pro ba Maryi została wypełniona w 1984 r. Druga pozostawała wci nie w pełni podj ta. Jan Paweł II próbował mówi o tym nabo e stwie, posługuj c si w yciu wieloma znakami, tak e znakiem własnego cierpienia, ale to wszystko jeszcze nie wystarczało. Przemówiła dopiero mier i u wielu zrodziła pytanie: co to takiego

Pierwsza Sobota?

Był to dzień 2 kwietnia 2005 r. przejdzie do historii jako najważniejsza pierwsza sobota w dziejach wiata. Była to ostatnia pierwsza sobota Jana Pawła II na ziemi. Znakiem Opatrzności jest bez wątpienia to, że Ojciec wiaty, mimo trwającej agonii, zdołał spełnić wszystkie warunki tego nabożeństwa przechodząc do Domu Ojca.

13 maja 2009 początek Wielkiej Nowenny Fatimskiej

Aby wypełnić Duchowy Testament Jana Pawła II z Polskiej Fatimy popłynęło w wiat zaproszenie do wszystkich serc kochających Maryję, by zjednoczyły siły we wspólnym działaniu dla Maryi, by wypełnić Jej prośby skierowane do wiata w Fatimie. Dlatego patronem Wielkiej Nowenny Fatimskiej jest, obok Matki Najświętszej, Sługa Boży Jan Paweł II. Uczcie się od Niego, możemy przyczynić się do ratowania wiata przed złem niosącym i wypełnić pragnienie Jezusa: „by Maryja była bardziej znana i miłowana”.

Koniec

WIELKANOCNE PODZIĘKOWANIE

Dziękujemy wszystkim, którzy wzięli udział w tegorocznych przygotowaniach Triduum Paschalnego i w Wielkanocnych, a zwłaszcza: młodzieży pod kierunkiem Joanny i Pawła Wieczorków za dekorację kościoła, ciemnicy i Grobu Pańskiego, Panom pełniącym służbę honorową przy Grobie Pańskim, całej służbie liturgicznej, zespołowi charytatywnemu Akcji Katolickiej,

wszystkim, którzy posługiwali piewem: naszemu chórowi i zespołowi uwielbieniowemu, Panom kościelnym, ofiarodawcom i fundatorom kwiatów do Grobu Pańskiego i wszystkim parafianom za tak liczny udział w obrzędach i ceremoniach wielkocarnych. Przede wszystkim dziękujemy za tak liczne w tym roku korzystanie z sakramentu pokuty. Bóg zapłać za wszystkie złożone ofiary w Wielkim Poście jako jałmużnę postną: na cele charytatywne, na misję i na codzienne utrzymanie parafii oraz złożone przy ołtarzu w. Joanny dary, które pozwoliły przygotować kilkadziesiąt obfitych paczek dla potrzebujących naszej parafii. Wszystkich darów było naprawdę bardzo wiele.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. w. Antoniego, ul. w. Antoniego 4, 87-100 Toru

tel. 56 610-22-40 e-mail: womis@wp.pl

strona internetowa: antoni-torun.pl

Konto bankowe: PKO BP II O/Toru 58 1020 5011 0000 9302 0097 0368

Redakcja: ks. prob. Wojciech Miszewski, Grzegorz Dombrowski

Za ofiar na gazetki serdecznie „Bóg zapłać”

DRUK: PPHU PROJAN Toru ul. Grudzińska 172a